

[Rahbek.]

gensidig Imødekommenhed tror jeg, at det kan ordnes saaledes, at selv de Kasser, som det spiller nogen Rolle for, kan blive tilfredse.

Jeg kommer saa til Kapitel 2, der angaar Sparekassers Vedtægter og Ledelse. Der er ogsaa her et Spørgsmaal, nemlig vedrørende § 4, Stk. 4, hvor der staar et mystisk Ord, kan man kalde det. Forslaget tager nemlig Afstand fra Ordet „Bestyrelse“; det udtales i Bemærkningerne, at man ikke saa godt kan anvende dette Ord i denne Forbindelse, idet det for Aktieselskabernes og andre Institutioners Vedkommende har en ganske anden Betydning. Man har derfor valgt at bruge andre Udtryk i det foreliggende Lovforslag. Men her er altsaa Ordet Bestyrelse nævnt. Det gælder om Vedtægtsændringer, der er en Følge af det foreliggende Forslag, at de kan foretages af Bestyrelsen uden Indkaldelse af Generalforsamlingen i den Anledning. Nu ved jeg ikke rigtig, hvad der menes med Ordet Bestyrelse her. Er det Tilsynsraad og Direktion, er det Direktion eller Tilsynsraad, eller hvad er det, der skal forstaas ved Ordet Bestyrelse?

I § 7 er der indført det nye, at Generalforsamlingen bestaar af Garanterne. Hidtil har det været saadan, at den kunde bestaa enten af Garanterne eller af et Udvalg af Garanterne. For de mindre Kassers Vedkommende, hvor Garantkredsen ikke er større, end at det er overkommeligt at samle alle Garanterne i Sparekassen til Generalforsamling, finder jeg, at denne Bestemmelse er rimelig, men mig bekendt har vi adskillige store Sparekasser, hvis Garanters Antal er saa stort, at det vil blive praktisk umuligt for alle Garanter at overvære Generalforsamlingen. Den sjællandske Bondestands Sparekasse, som er den største i den Henseende, har saa vidt mig bekendt ca. 7 000 Garanter, og det vil være praktisk umuligt at skaffe et Lokale, der er stort nok til at rumme dem alle. Jeg tror, der paa en eller anden Maade maa findes en Form, hvorefter det for denne Kasses og maaske ogsaa for andre større Kassers Vedkommende bliver tilladt, at et Udvalg af Garanterne nu som før udgør Generalforsamlingen.

I samme Paragraf, Stk. 2, staar der: „Ledelsen varetages af et Tilsynsraad og en Direktion.“ Det er jo allerede almindeligt nu i de store Sparekasser, at Ledelsen bestaar dels af et Tilsynsraad, dels af en Direktion, hvilket kan være rimeligt og naturligt. Noget andet gælder for de mindre og de smaa Kassers Vedkommende.

De har klaret sig hidtil, og ganske udmærket, alene med en Bestyrelse. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at af samtlige 526 Sparekasser her i Landet har 353 under 1 Mill. Kr. i Indskudskapital, og 170 har under ¼ Mill. Kr. Jeg tror ærlig talt, at Lederne af disse mindre og helt smaa Sparekasser helst vil være fri for Direktørnavnet. Imidlertid indrømmer jeg, at det er ikke noget større Spørgsmaal, og jeg skal heller ikke gøre noget stort Nummer ud deraf.

Men saa kommer der i samme Paragrafs Stk. 3 en Bestemmelse, som jeg tror vil møde ikke saa ganske lidt Modstand, særlig i de mindre Sparekasser. Der staar: „Tilsynsraadet bestaar af mindst 7 Medlemmer, hvoraf Ministeren for Handel, Industri og Søfart udnævner et Medlem.“ En saadan Bestemmelse gælder allerede nu for de Kasser, hvor der ikke er Garanter, og der kan den være meget berettiget, da disse Kasser ikke har nogen Generalforsamling, i alt Fald ikke i almindelig Forstand. Men naar der er Tale om Sparekasser med Garanter, navnlig mindre Kasser, finder jeg det overflødigt og i Virkeligheden ogsaa urimeligt at paa tvinge disse Kassers Tilsynsraad en saadan Repræsentant for Ministeriet. Jeg skal nævne den Kasse, som jeg omtalte til at begynde med. Den har godt ½ Mill. Kr. i Indskudskapital og 80 Garanter, der alle sammen hører til Sognets bedste Folk. Den nævnte Bestemmelse vil her virke urimeligt, for naar disse Folk er gode nok til at hæfte for Sparekassens Forpligtelser, maa vi ogsaa kunne anse dem for gode nok til at bestemme, hvordan Sparekassen skal ledes og styres. Fordi Kasserne faar et ministerielt udnævnt Medlem af Tilsynsraadet, vil Staten jo næppe overtage nogen Del af de økonomiske Forpligtelser. Her er derfor et Punkt, som jeg absolut maa gøre Indsigelse imod. Den højtærede Minister begrundes bl. a. Forslaget med, at Sparekasserne kun i ringere Grad er baseret paa Garanternes Hæftelse. Det er rigtigt, men naar der, hvad der er det almindelige, er samlet en større Kreds af Garanter, som hver for sig garanterer et vist Beløb, saa betyder dette dog ogsaa noget i økonomisk Henseende. I øvrigt indrømmer jeg, at det Krav, der i Lovforslaget stilles med Hensyn til Garanter, ikke er ret stort. Der staar i § 5, at i enhver Sparekasse skal der være en Kreds af mindst 25 Personer, der som Garanter hæfter for Sparekassens Forpligtelser, hvilket for de noget større Sparekassers Vedkommende jo ikke er noget stort Tal. Hvis Ministeren maaske kunde mene, at det er for faa Garanter, og at Garanternes Tal paa en eller anden Maade